

rende Omstændigheder maatte kunne gennemføres i begge Thing. Min ærede Medforlagsstiller og jeg have troet, at det kunde lette Gjennemførelsen, at dette Lovforslag ikke er indbragt af Ministeriet, men ved privat Initiativ. Jeg skal saaledes anbefale det ærede Thing en gunstig Modtagelse af Lovforslaget.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforslag ville nu blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Enefte Behandling af Forslag til midlertidig Finantsloov for Finantsaaret 1885—86.

Lovforslaget som vedtaget ved eneste Behandling i Folkethinget findes i Tillæg C. Enefte Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 1455 ff., 3die Behandling i Landstthinget i dettes Tidende Sp. 698 ff.

Mægen: Det høie Thing vil se, at det Forslag til midlertidig Finantsloov for Finantsaaret 1885—86, som tidligere har været undergivet 3 Behandlinger, efter eneste Behandling i Folkethinget nu atter er vendt tilbage til os i den Affattelse, som Folkethinget tidligere havde givet den, idet det Endringsforslag, vi havde stillet, er blevet forkastet, og den tidligere Affattelse ført tilbage. Med Hensyn til denne tror jeg nu at kunne sige, at det er givet, at dette Thing ikke kan gaa ind paa at vedtage Forslaget, saaledes som det foreligger. Jeg finder ikke Anledning til nogen udsørlig Motivering. Motiverne ere komne tilstrækkelig frem under de tidligere Behandlinger. Grunden er for det første den, at der ikke er Enighed om Forstaaelsen af Lovforslaget i den foreliggende Affattelse. Vi forstaa her i dette Thing i Uoverensstemmelse med den høitærede Regjering Lovforslaget paa een Maade, i det andet Thing forstaaar man det paa en anden Maade. Der gaar Forstaaelsen ud paa at hjemle Regjeringen at afholde løbende Udgifter efter det sidste Mars. Finantsloov. Det er en Forstaaelse, som vi ikke kunne være med til, og som efter vor Opfattelse ogsaa gjør Lovforslaget umuligt for Administrationen i Henseende til at bevilge den de nødvendige Midler til Statshusholdningens Førelse. Nu vil jeg ikke sige, at vor Forstaaelse, saaledes som det er sagt fra den modsatte Side om deres, skulde være saa givet, saa uomtvistelig, at hvert Børn kunde forstaa

den, saa at der ikke var den fjerneste Grund til at tage Hensyn til den Forstaaelse, som fra hin Side er gjort gjældende; jeg skal heller ikke dvæle udsørlig ved, om vor Motivering er saa god, som den kunde være, om der kunde findes en bedre motiveret Forstaaelse osv. Jeg nøies med at sige, at det er nu vor Forstaaelse, det er den, vi holde paa, og det er den, som vi anse for vel grundet, og som vi derfor ikke kunne fravige; men naar det er givet, at der altsaa foreligger to saa væsentlig uoverensstemmende Opfattelser, vil Følgen af en Vedtagelse blive, at der ikke vil kunne opgjøres noget Statsregnskab paa Grundlag af en saadan Lov. Det vil være givet, at der vil være Uoverensstemmelser paa Hundreder af Poster, saaledes som Erfaringen allerede har viist det, og saa kan det gjerne være, at man i de forskjellige Lande behandler sine Statsregnskaber mere eller mindre hurtigt; men jeg tror ikke, at der endnu skulde foreligge Eksempel paa, at man i noget Land saaledes havde vedtaget en Lov, der efter den ene Deltagers Mening betød Et og efter den anden Deltagers Mening et Andet, saaledes at det var givet, at der vilde komme Uoverensstemmelser, og sølgelig ingen endelig Opgjørelse kunde finde Sted. I alt Fald anse vi det for uforsvarligt at gaa med til en Foranstaltning, der vil have den Konsekvens. Jeg vil saa tilføie, at naar det fra den anden Side siges, at denne Uenighed om Lovens Betødning kun er fremkommen ved, at man har forvandlet den midlertidige Lovs Bestaaenhed til en anden, som er i Strid med dens Natur, nemlig at den gjalder for et helt Finantsaar, da skal jeg, ligesaa ofte som denne Bestaaenhed fremsættes, ikke blive træt af at møde den med den Bemærkning, at det ikke forholder sig saaledes, men at Uoverensstemmelsen viste sig første Gang, den allerførste Gang der egentlig blev Spørgsmaal om denne Lovs Forstaaelse. Dette Spørgsmaal havde aldrig været oppe, før det kom frem i 1881—82, da den midlertidige Finantsloov ikke dækkedes ved en regelmæssig Finantsloov; da kom Spørgsmaalet frem, og da viste det sig, at Uoverensstemmelsen var der, og den vilde være der, hvad enten Loven gjalder for 1, 2, 3 eller 12 Maaneder; thi det, som Uoverensstemmelsen er baseret paa, det er Forstaaelsen af Ordene „efter de hidtil gjældende Regler“, og denne Forstaaelse kan jeg ikke se kan forandres, enten Loven gjælder for 1 Maaned eller for 12 Maaneder. Det er ikke en Gang Spørgsmaalet om Forstaaelsen af Ordet „nødvendige“, som det dreier sig om, men det er om Ordene „efter de hidtil gjældende Regler“, og hvorledes nu Ordene „efter de